

тинъ ги подредилъ, преписалъ ги, взелъ ги съ себе си и заминалъ въ Хърватско. Тамъ той се представилъ на главния хърватски владика (архиепископъ) *Юрий Щрос-*

Константинъ Миладиновъ въ Москва.

майеръ, много добъръ и ученъ човѣкъ, и поискалъ помощъ да ги напечати.

Щросмайеръ се зарадвалъ. Той взелъ ржкописа да го прегледа. Но се почудилъ, като видѣлъ, че пѣснитѣ сж написани съ гръцки букви.

— Защо правите това? — запиталъ добриятъ владика.

Константинъ отговорилъ: Нашитѣ грамотни люде знаятъ и четатъ по-лесно гръцкитѣ букви. Съ тѣхъ побързо ще прочетатъ нашата книга“.

— Не — казалъ владиката. Ние сме славяни, трѣбва